

ՍԳԱԽՈՐ ԳԵՏԸ

Մուք գիշերին ծեռ ավերին
Գետն է զարկում ողբաձայն,
Գետը—Արագ, արտին երագ՝
Զֆնաղագեղ, դիւթական։

Երգ է կանչում, ազդու հնչում
Աստեղազարդ երկնի տակ,
Մուգ ու լացով, ողբ ու կոծով
Ուզում մառել իւր կրակ։

Բայց անհամար աստղերը վառ
Ուռալէս հուրը արձայոյզ՝
Այնտեղ շողում, անվերջ լողում,
Մնում են վառ միջին լոյս...

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ
